

משני אגדים בראוי. זהו שפטותם (שם ב) ויפח באפיו נשמה חיים ויהי האדם לנפש חיה. לנפש חיה מפש. ומיש שמספק בונה, כי איןו יודע אם מהיה הוא היה חיה הפקתונה, או חיה ששמה ישראל, או מהזכר או מהנקבה. אבל לא כתוב לנפש החיה, אלא לנפש חיה סתם, ממשמע הכל. ובשמד אדם, היהה נקבעו תקוועה בצד, ואוthon הנשמה הקדומה שבו היהה מתחפשת לצד הזה ולצד זהה, והיתה מספיקה לזה ולזה, משום שפה נכללה. אחר כך בספר הקדוש ברוך הוא את האדים, ותacen את נקבעו. זהו שפטותם (שם) ויבן ה' אליהם את האצלע וגוו. את האצלע, הרי בגין, כמו שנאמר (ויקרא מה) וילצלע המשכן. ויביאך אל האדם, בתקונינה כמו כליה לחפה. בין שראתהليلית כך, ברחה, והיא בכרפי חיים, ועד עצשו היא מזמנת להרעה לבני העולם. וכשעתדי הקדוש ברוך הוא להחריב את רומי הרשעה ושחרר לעולמים, הוא יעלה את לילית זו, וישים אותה בחורבן תהה, משום שהיא חרבותו של העולם. זהו שפטותם (ישעה לו) אך שם הרגיעה לילית ומצחאה לה מנוח.

ובספר הרашובים אמרו, שהיא ברחה מן האדם מקדם לבן, אבלanno לא שניינו כך, משום שהרי נקבה זו נמצאה עמו, אבל טרם שכמה הנפש זו (שהרי נקבה זו לא נמצאה עמו, אבל טרם שתקנעה קנקנה זו) עם אדם בראוי, היהה מזדווגת עמו, וכשזו תקנעה עמו בראוי, היא ברחה ליזם, ומזמנת להזיק לבני העולם.

הרפואה לה - באוthon שעה שאדם מזדווג עם אשתו, יכון לבו

חייב, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים וכי ה' האדם לנפש חיה. לנפש חיה ממש. וממן דאספק בהאי, בגין שלא ידע, אי היה זו היא חיה מתה, או חיה דשמה ישראל, או מדבריא או מנוקבא. אבל לא כתיב לנפש החיה, אלא לנפש חיה סתם, ממשמע כלא.

ובכן קם אדם, והוא נוקבתיה תקועה בסטרוי. וכהיא נשmeta קדישא דביה, היה אסגי להאי סטריא, ולהאי סטריא, וסגי להאי ולהאי, בגין דהכי אתכלית. לבת נסר קדשא בריך הוא לא אדם, ותקין לנוקבתיה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב) ויבן יי' אלהים את האצלע וגוו'. את האצלע הוא אוקימנא, כמה דראף אמר (שמות כ) וילצלע המשכן. ויביאך אל האדם, בתקוננה בכלה לחופה.

בין דחתמת לילית דא, ערקה, והיא בכרבי ימאמ, ועד פען היא זמין לאבאasha בני עולם. ובכזמין קדשא בריך הוא לחרבא רומי רשיעתא, ולמהו חורבן לעלמיין, יסלך להאי לילית, וישירי לה לה הי חורבא, בגין דהיא חורבנא דעלמא. הדא הוא דכתיב, (ישעה לו) אך שם הרגיעה לילית ומצחאה לה מנוח. ובספר קדמאי אמרו, דאייה ערקה מן אדם מקדמת דנא, ואנן לא תנין הabi, בגין דהא נוקבא דא אשתקחת עמיה, אבל עד לא קמת הא נפש (ס"א דהא נוקבא דא לא אשתקחת עמיה אבל עד לא אתקנת נוקבא דא) עמיה דאדם בדקא יאות, הנות מזדווגא עמיה וכד hei אתקנת עמיה בדקא יאות, ערקה היא לימה, זמין לאבאasha בני עולם.

אסוזתא להαι, בהיא שעטה דАЗדווג בר נש באתתיה, יכין לבייה בקדושה